

[Køpke Christensen]

derparti, nemlig Socialdemokratiet, burde erkende, at når man mere eller mindre bliver presset til at tage flere lærlinge ind, er det klart, at konsekvensen bliver, at der kommer flere af de uddannede ud i arbejdsløshed, for der er ikke kommet flere arbejdstimer i den pågældende virksomhed. Det er konsekvensen, og den accepterer man åbenbart, og det synes jeg man skal erkende klart og tydeligt. Jeg håber, at man på et tidspunkt vil vise økonomisk ansvarlighed, og at man også erkender – og jeg ved, man kommer til det på et tidspunkt – at dette var en gang makværk.

Derfor er det klart, at Fremskridtspartiet siger nej tak og håber, at man fremover ikke bare vedtager noget for at have »god samvittighed«. Jeg synes, det er yderst beklageligt, at det kan ske.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Hr. Køpke Christensen gør opmærksom på, at vi kommer til at tage flere ind, end der ville komme ind, hvis vi ikke lavede ordningen. Det er så sandelig også formålet med det, og når vi er varme tilhængere af sådan en løsning, skyldes det både hensynet til de unge, som ville være afvist, og hensynet til erhvervslivet, som ellers om få år vil være i den situation, at det mangler arbejdskraft, for vi ved, at ungdomsårgangene er faldende, og at det problem, vi løser her, er et problem, der højst vil vare en 4-5 år fra nu af.

Hr. Køpke Christensen sætter også spørgsmålstegn ved de unges egnethed. Jeg vil godt sige, at der er ingen grund til at sætte spørgsmålstegn ved de unge, der bliver afvist, eller som hidtil ikke har fået en praktikplads.

Den undersøgelse, Undervisningsministeriet har fået lavet, viser tydeligt, at der ikke er nogen forskel på de unge, der ikke har fået en praktikplads, og dem, der har opnået at få en, og det er derfor fuldkommen rimeligt, at de får den samme chance som dem, der har forbindelser, familie og venner, der kan skaffe dem ind i en erhvervsuddannelse.

Endelig beklager hr. Køpke Christensen sig over, at det er erhvervslivet, der skal betale.

Jeg kan godt sige, at det er erhvervslivet – arbejdsgiverne sammen med lønmodtagerorganisationerne – der har den helt afgørende indflydelse både på tilrettelæggelsen og på indholdet

af erhvervsuddannelserne i Danmark, og det eneste naturlige er, at de også lever op til det ansvar, den indflydelse giver dem, herunder også tager det økonomiske ansvar, der følger af den indflydelse.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Jeg vil sige til hr. Klaus Hækkerup, at jeg ikke ved, hvilke undersøgelser man skal gå efter, men taler man med lærerne på erhvervsskolerne, hører man noget helt andet, nemlig at de, der først får praktikplads, trods alt også normalt – jeg understreger normalt – er de bedste elever. Det er klart, at der ingen regel er uden undtagelse. Der er også nogle, der står bagefter i køen og måske har andre problemer, men i det store og hele er der ingen tvivl efter de udtalelser, der kommer fra erhvervsskolernes lærere. Det er klart og tydeligt, og det er da logisk, at de, der er engagerede, er dem, der ønsker en praktikplads her og nu. Der er nogle, der allerede har en praktikplads, inden de er færdige med basisåret, nogle får det umiddelbart efter, og andre får det aldrig. Jeg ved godt, det er et problem, at ikke alle har et arbejde efter endt efg-uddannelse, men man skal bare ikke lave kunstige arbejdspladser, som man gør på denne måde. Det er dér, vi protesterer. Det er og bliver kunstige arbejdspladser, og det bliver a- og b-uddannelser. Det er klart, at en arbejdsgiver, der bagefter skal modtage en elev, der udelukkende har gået på skole for at få en uddannelse, ikke finder ham så kvalificeret som en, der allerede har været ude på en arbejdsplads.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Det er rigtigt, som hr. Køpke Christensen siger, at mange af de unge, der bliver uddannet, desværre må se i øjnene, at det, de bliver uddannet til, er en arbejdsløhedssituation, fordi der ikke umiddelbart er arbejdspladser nok i vores samfund. Det kan hr. Køpke Christensen give et ganske afgørende bidrag til at afhjælpe, nemlig ved at støtte de fire beslutningsforslag, Socialdemokratiet i dag har fremsat i Folketinget. De ville for alvor sætte skub i væksten i dansk erhvervsliv, sådan at vi kunne komme arbejdsløsheden til livs, men det har jeg forstået at hverken Fremskridtspartiet eller hr. Køpke Christensen ønsker at medvirke til.